

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Însemnătatea României.

E acum lucru hotărât că Maiestatea Sa Impăratul și Regele nostru, va face o vizită la curtea Regelui României în toamna asta. Se știe chiar și ziua: e 16/28 Septembrie. Maiestatea Sa va fi însoțit de ministrul de externe al împărăției, contele Goluchowski și de doi generali. Maiestatea Sa Regele Carol I. îi va eși înainte Maiestății Sale Impăratului nostru, într'unul din orașele dintre Verciorova și București. În 16/28 va fi prânz oficial în palatul regal din București. A doua zi, la 29 Sept. n. un corp de armată va defila înaintea M. S. Impăratului pe înălțimile dela Cotroceni. În seara aceleiași zile M. Sa va sosi în castelul Peleş din Sinaia. În 30 Sept. după-ce va fi cercetat Sinaia, M. S. Impăratul se va întoarce la Viena.

Acestei vizite i-se dă o deosebită luare aminte și multă însemnătate. Era o vreme când peste România se trecea foarte ușor de cătră făcătorii de socoate a întâmplărilor ce pot se dee peste Europa. În timpul mai nou însă, și mai ales după brava purtare a armatei române pe câmpul de luptă în războiul dintre Ruși și Turci la 1877—78, unde ea, armata română, a hotărât pe care parte se cadă norocul învingerii, mai având în vedere înaintarea și întărirea cea aproape fără păreche a acestei armate de atunci încoace, — Europa a început a-și opri mai cu dinadinsul și mai cu grijă privirile asupra acestei țeri și a glorioasei sale oștiri. Și cum Europa e azi împărțită în două mari tabere militare, una »tripla alianță« (Germania, Austro-Ungaria și Italia) în mijloc, și alta, »dupla alianță« (Rusia și Franța) dându-și mâna peste trupul triplei și amenințându-o în coaste, — și una și alta din aceste alianțe ar dori se aibă pe partea lor pe voinica Ro-

mânie cu cele vre-o 300.000 de oșteni ai sei! Pășuniile prin cari a trecut și chibzuințele ce i-le-a făcut, au împins România tot mai mult și mai mult spre alianța triplă, și călătoria din anul trecut a părechii regale române la Ischl unde se afla M. Sa Impăratul nostru, s'a socotit ca un pas hotărât și oare-cum făcut la vederea lumii întregi, care însemnează alipirea României la tripla alianță. Visita de acum a M. Sale Monarchului nostru, la curtea română, se ia ca o sigilare sârbătorească, tot în fața lumii, a acelei alipiri. Că România are să se bucure de această alipire ori nu, și că îi e ea folositoare ori nu, numai viitorul o poate arăta, când dintr'o încăierare de crâncen războiu, tripla alianță va eși biruitoare ori biruită. Dar' că alipirea României la tripla alianță bucură pe statele ce o formează, se vede din felul cum în aceste state se vorbește azi despre România. Vom da câteva spicuiuri. Eată ce scrie, spre pildă, „Fremdenblatt“, foaia oficioasă a ministerului de externe al împărăției noastre:

»Știrea, că Impăratul Francisc Iosif are să facă o vizită la Curtea română, a fost primită negreșit, cu mulțumire în toată Austro-Ungaria. Visita aceasta, este dovada lămurită a legăturilor de prietenie ce din fericire viețuesc între monarchia noastră și înșurătorul stat vecin. România, prin munca ei serioasă din lăuntru, sub conducerea unui domnitor cu mari însușiri de om de stat, iși-a cucerit printre statele Europei un loc însemnat. România a devenit un stat puternic, așezat pe o temelie tare, care poate privi cu mândrie la cele cucerite, cu încredere la viitor, și-și poate spune cuvântul seu puternic! Ea se bucură azi de drepturi egale în cercul popoarelor europene! Când împăratul nostru va strînge mâna Regelui României, în reședința sa, va strînge mâna capului unui stat amic, care își aparține șie însuși, care are simțământul stării sale și ale cărui proprii interese îl hotărăsc să aibă aceeași direcție politică,

pe care a urmat-o Austro-Ungaria, această mare putere cu totul pacinică.

Vorbind apoi despre neplăcutul fapt că cu Sârbia și cu Bulgaria bunele legături s'au ricit, și nu mai stăm cu ele pe același picior de încredere, foaia numită încheie: »Cu atât mai îmbucurătoare sânt legăturile tari stabilite între noi și România. Starea legăturilor noastre cu această țeară, care a devenit un membru însemnat din familia statelor europene, găsesc o dovadă vie în visita ce Impăratul nostru face în acea țeară, și de aceea această vizită trebuie să fie negreșit bine primită în toată monarchia noastră, ca o dovadă, că mersul natural al lucrurilor ne-a adus apropierea politică a unui stat care, ca și noi, voește pacea și a cărui nisuiță a propășit, trebuie să deștepte complăcerea noastră.

Știri politice.

Alegerile dietale amânate. Până în zilele acestea, toată lumea ținea ca la un lucru hotărât, că noile alegeri dietale se vor face în țeară la noi prin Oct. viitor. În vederea acestui lucru toate partidele de acțiune se și așternuseră din greu pe lucru, cutriărând țeara spre a-și cucerii spriginitori. În Pesta acum se vorbește, că păreriile s'au schimbat și că alegerile nu se vor face decât pe la începutul anului viitor. Știrea aceasta o întărește de altfel și „Fremdenblatt“, ziarul ministerului de externe al împărăției, scriind de curând, că alegerile vor trebui să se amine, fiind de lipsă ca pactul economic între Austria și Ungaria să fie deplin încheiat și cuota primită, încă de dieta de acum.

Loc pentru deputați români? Corespondentul nostru din Pesta ne trimite știrea, că unul dintre cuvintele pentru care alegerile n'or să se facă în toamnă, ar fi și acela, că Bánffy când a venit la guvern a luat obligământul de-a aduce mișcarea naționalităților, îndosebi a Românilor, pe așa zisul „teren legal“. Această năsuință a sa

și-ar vedea-o intrupată, dacă ar putea aduce în dietă un număr oare-care de deputați de ai naționalităților. Pe seama Românilor ci-că Bánffy ar fi aplicat a îngădui vr'o 20 de locuri, în cari se poată reeși cu candidații lor, fără privire la ținuta politică, numai se-și vadă în dietă, să se poată fâli în sus că el a știut înfrânge cerbicia Românilor pasiviști.

Și Bánffy ar fi nădăduind să reușească cu planul, vând halul în care a ajuns politica românească sub »conducerea«, sau mai drept neconducerea, frânturei de acum a »comitetului național«. Amină dar' încă alegerile, doar' se poate pregăti printre Români terenul cum se-i vină lui Bánffy bine la socoteală, ear' hotărârilor de pasivitate încă în valoare, a conferențelor noastre naționale, să li-se dee și fără voea noastră, o lovitură sdrobitoare. Dăm de altfel știrea cu rezerva cuvenită.

„Asociațiunea“ și esposițiune

la

HUNEDOARA.

Ziua de 1 August n., adecă Sâmbăta, de azi o săptămână, va fi pentru Români din Hunedoara și jur, un frumos privilegiu de a-și arăta grija ce poartă și însuflețirea ce simțesc pentru mersul treburilor culturale românești în aceste părți. Despărțământul VIII (Deva) al »Asociațiunii transilvane«, e conchemat la adunare generală în Hunedoara prin următoarea:

Convocare.

Membrii »Despărțământului VIII. Deva«, al »Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român«, precum și toți aceia, cari poartă la inimă mărețul scop al Asociațiunii noastre, prin aceasta se invită la adunarea generală a despărțământului, ce se va ținea în opidul Hunedoara, la 1 August st. n. (ziua de Sf. Ilie prorocul), în biserica gr-or., înainte de ameazi la 10 oare.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Când stau alături.

Când stau alătura de tine
Și te privesc, ear' tu de mine
Apropii trupu-ți tremurând;
Când lași frumosu-ți păr să cadă
Pe brațul tău ca de zăpadă,
De focul strîngerei arzând;

Când pradă dragostei aprinse,
De-a tale buzele-mi stau prinse;
Când tot amorul l'am sorbit...
Me cred în lumi de prin poveste;
Pe tot pământul nici că este
Un altu-atât de fericit.

Și totuși plânsul rēu mē 'nneacă
Căci mē gândesc că o se treacă
Și-ast dulce vis... c'o se murim...
Și că din noi n'o se rămână
De cât un bulgăr de țerînă
Și-o biată cruce-n țintirim.

H. G. Lecca.

Peleşul.

Din Buceciul, care, vechiu de bătrân ce este, a văzut așa de multe, încât nici nu-i mai vine să se mire de nimic, se avântă clocotind un pēru de munte atât de sēlbatic și de năvalnic, încât par'că în rēsfățarea lui ar voi să cutriere lumea toată.

E un voinic minunat Peleş, cu perul creț și cu adânci ochi albaștri, și e atât de voios și de tare, fiindcă s'a născut în adâncimile unui munte urieș. Se zice, că vine dintr'un lac năpraznic, care-i ascuns în fundul pământului și în care șed zinele apelor. Și dacă stai mult lângă Peleş, așa de mult, ca de stătut ce stai să uiți lumea, auzi cu totul deslușit cântările zinelor.

Chiar se ivește, din când în când, câte o zină, care, plutind pe o frunză mare și lată de-alungul Peleşului la vale, alunecă din treaptă în treaptă peste cascadele apei și privește cu ochi voioși la lume. Dar' nu poate să o vadă decât acela, care s'a născut pe la toacă și n'a avut nici-odată vr'un cuget rēu în sufletul lui.

Ele netezesc cu degetele lor gingașe pletele crețe ale lui Peleş și vorbesc pe șoptite cu dēnsul despre leagănul lor cel ascuns în

taințele muntelui, apoi el le pune în față oglinzi mititele, ca să-și vadă chipurile trandafirii. Ear' șoaptele lor sânt tainice, ca-și-când s'ar furișa prin frunziș adierea unui vânt domol.

Apoi — Peleş nici-odată nu obosește, atât de mare îi este puterea și de grăbită călătoria. Darnic din fire, își reînoește mereu valurile spumegate și nu se întreabă cât a dat și cât îi mai rămâne. Știe prea bine, că jos, în adâncime, e lacul mare, care nu seacă nici-odată, câtă vreme Buceciul nu se va fi prăbușit și marea nu va fi acoperit Carpații. El, Peleş, nu știe de loc a socoti și nu zice nici-odată: »Nu vreau să mă istovesc, ca nu cumva să rămân sērac!« O! nu, harnic și darnic își aruncă valurile prin lume la vale, ca oameni și vietăți și ierburi să se răcorească din ele.

Se necăjește cu toate acestea și el câte-odată, când primăvara nu vrea să sosească, ori toamna pleacă prea în pripă: atunci se face de tot galbin și se umflă în mânia lui așa de tare, încât rupe și sfășie tot ce-i cade la îndemână. Ear' crivețul rīde de dēnsul, ori drept pedeapsă îl biciuiește și-i aruncă în drum copaci mari, ca să-l obosească cu ei pe nerăbdătorul copil, cu pletele crețe și cu inima îndărjită.

Dar' nici nu e cu puțință să nu-l apuce necazul, când iarna vine așa de îngrabă. Ii este un lucru nesuferit, când copacii își aruncă frunzele în el și trebuie să le poarte, acum neînsuflețite, pe acelea, cu cari nu glumise toată vara; apoi îl supără și ghița, care-l strîmtoarează și vrea să-l silească a tăcea. Căci un păcat mare are Peleş: voește să stea, mereu se stea de vorbă, cu florile, cu copacii, cu paserile, cu vânturile, chiar și cu mușchii de pe petrele din albia lui, ba, în cele din urmă, și cu sine însuși, când nu mai e cine să-l asculte. Și care e omul ce ar voi să stea cu sine însuși de vorbă? Fie cel mai cu minte, tot i-s'ar urî în curând, cum i-se urește de multe-ori și celui mai bun al seu prieten, care s'a putut deprinde la răbdare față cu dēnsul.

Eară lui Peleş îi place prea mult, ca alții să se minuneze de poveștile lui, și nu ține de loc să păstreze tainele ce i-s'au încredințat, deși munții l-au muștrat adese-ori pentru limbuția lui, zicēndu-i »Babă bătrână«. Dar' el iși-a scuturat pērul creț și a aruncat o privire ștengărească la codru, ca-și-când ar voi să-i zică: »Așa-i că ție-ți place să mă ascuți?«

Am stat ciasuri multe și îndelungate lângă el și am ascultat spusele lui, și câte-

Ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței prin directorul despărțământului.
2. Raportul actuarului despre activitatea subcomitetului dela ultima adunare generală.
3. Raportul cassarului despre starea casei.
4. Alegerea unei comisii pentru conscrierea membrilor noi și încassarea taxelor restante.
5. Alegerea unei comisii pentru controlarea raportului prezentat de actuar și a socioșilor date de cassar.
6. Citirea disertațiilor înscrise cu 24 ore mai înainte la directorul despărțământului.
7. Desbateri asupra propunerilor înscrise conform regulamentului.
8. Raportul comisiiunilor exmisse.
9. Alegerea a doi delegați pentru adunarea generale a »Asociațiunii«, ce se va ține estan la Lugoș.
10. Statorirea locului pentru ținerea adunării generale pe anul viitor.
11. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

De va, 12 Iulie n. 1896.

Dionisiu Ardelean, Francisc Hossu Longin,
actuar. director.

*

Ar fi de ajuns să publicăm această știre, pentru-ca nu numai Românii din întreg despărțământul numit, ci și încolo din întreg comitatul, să se pună cu toții în mișcare grăbind la adunare spre a o face să reușească cât mai frumos, dovedind că știm și noi să ne adunăm unde e vorba de o lucrare culturală națională. Dar' nu e vorbă numai de atât. „Reuniunea femeilor române“ din comitat, precum am spus în numărul trecut al „Revistei“, a hotărât ca acolo unde »Asociațiunea transilvană« adună lume românească, să folosească și ea privilegiul pentru a da cu o cale semne de viață și din partea sa. Spre acest scop numita Reuniune a întocmit la Hunedoara, o

Expoziție de lucruri de casă
femești,

având să se aducă de cătră țerancele de prin comunele din jur tot felul de lucruri de mână, cusături și țesături de casă, expuse vederii obștești, și comisia din Hunedoara a »Reuniunii femeilor«, va împărți între țerancele ce vor avea mai frumoase lucruri, mai multe premii modeste, în bani, ca un semn de onoare și îndemn pentru viitor.

odată par'că vedeam vârful degetului vre-unei zine, ori piciorul trandafiriu, ori o pleată din părul ei; și am auzit adese-ori cântări minunate: acum am să vi-le povestesc toate.

Căci nu e taină ceea-ce Peleş a spus: o știe o mulțime de lume, o știu ferega și mușchiul și floarea Nu-mă-uita și fagii și brazii, ear' acelora, cari n'o știu, li-o spune vântul, ce scutură mereu frunzele până-ce nu le spun toate, ca paserile să ducă vorba mai departe peste nouă mări și nouă țeri, până acolo unde nu mai sunt furtune, fiindcă nu mai este nici aer. Fiind însă, că eu nu am aripi, nu pot purta poveștile mai departe în lume, trebuie să le spun așa, pentru-ca să mergeți și voi să-l vedeți pe Peleş.

Poate-că el are să vă povestească mult mai multe ca mie, ear' acelora, cari n'au avut încă nici un cuget rău în sufletul lor, li-se vor arăta și zinele.

Acum — ascultați ce-a fost, cum a fost odată și dacă n'ar fi fost, nici n'ar povesti-o Peleş.

Carmen Sylva.

*

Am scos această prea frumoasă lucrare din volumul „Poveștile Peleşului“ de Carmen Sylva, regina României, ca cei-ce nu le cunosc să vadă, ce frumoși pot afla în acel volum și să grăbească a 'și-l procura. Costă numai 50 cr. A se cere la librăria din Orăștie.

Publicul se va aduna la biserică, unde va lua parte la slujba d-zeească, ear' după asta la adunare și expoziție. După adunarea „Despărțământului“ și premiarea țerancelor, va urma un

Banchet

ce se va da în sala otelului „Hunyadi várhoz“.

În același timp harnica tinerime română din Hațeg, pentru-ca folosul să fie împreunat cu frumosul și publicul să afle aci cât mai multe desfătări, a pregătit pe de seară, o

Reprezentăție teatrală.

Se va juca piesa „Cinel-Cinel“ de V. Alexandri, de cătră dnii: Al. Rîmbaş, stud. universitar (Pitarul Sandu); Nicolau Macrea, (Graur) și d-șoarele: Valeria Popovici (Smarandita); Ana Danilă, (Tincuța) și Victoria Danilă, (Florica).

Reprezentăția va fi premească încă de o

Declamațiune.

Se va declama duioasa poesie a lui Coșbuc »Rugămintea din urmă«, prin dl Victor Bontescu.

După reprezentație va urma

Joc!

În paușă apoi se vor juca de cătră 12 tineri în costume, jocurile naționale

„Călușerul“ și „Bătuta“!

Venitul curat al »Reprezentățiunii« se va da parte pentru „Reuniunea femeilor rom. din comitatul Hunedoarei“, parte pentru „Reuniunea femeilor rom. din opidul Hunedoara“, locală.

Onoratul public român, inteligentă și popor, din Hunedoara și jur mai ales, dar' și din celelalte părți ale comitatului, este cu stăruință rugat a da ascultare apelului ce 'i-se face, de-a veni în număr cât mai mare pe 1 Aug. n. la Hunedoara, spre a da strălucire cât mai multă adunării duple și frumoase ce se plănuiește.

PACEA LUMII

Stările în Creta.

Nu s'a ajuns încă la statornicirea păcii. Puterile europene încearcă împăcarea creștinilor nemulțumiți, dar' ei cer prea mult, cât nu se poate cere Sultanului să le dea. De aceea pacea nu e încă stabilită. Până atunci ciocnirile dușmănoase nu pot fi împedecate. Luni ear' au fost atacați în Herakleion creștinii de cătră Turci, ucizând pe zece creștini. Și măcelul s'a întins și în alte părți. Mulțime de creștini din Creta fug în Grecia, ceea-ce îngreunează bunăînțelegere și împăcarea.

Revoluția în Hauran.

În ținutul Hauranului, în Turcia, (Asia), revoluția izbucnită de nou de curând, a dus la crâncene încăierări. Druzii răsculați se adunaseră între două orașe, în număr de vre-o șapte mii (cât vr'o 5 regimente). Guvernul turcesc a trimis contra lor vr'o 24 batalioane de armată și patru baterii cu tunuri. În săptămâna trecută a fost ciocnire crâncenă între răsculați și armată. Răsculații au fost sdrobîți de tot, după mari pierderi. Se crede că nu vor cuteza să se mai ridice.

Măceluri în Armenia.

O telegramă din Armenia (Turcia-asiatică) sosită Sâmbăta trecută, vestește că în orașul Egin din cercul Diarbekir, s'a întâmplat ear' o crudă măcelărire a poporațiunii creștine de cătră Turci. Peste patru sute de creștini au fost ucizi într'o zi, și orașul jăfuit în chip barbar!

Revoluția din Cuba.

Luptă grea au să poarte Spaniolii cu locuitorii moșneni ai insulei Cuba, (America) stăpânită de ei, răsculați acum contra domniei spaniole. Răsculații folosesc toate mijloacele întru a face pagube și greutăți trupelor spaniole: strică șinele drumului de fer ce aduce trupe, că trenurile să răstoarnă, stau ascunși și-i atacă pe neașteptate, etc. O telegramă de Luni, spune că în ținutul Pinar del Rio s'a întâmplat încăierare crâncenă între răsculați și trupele spaniole conduse de generalul Inklam. Trei sute de ostași spanioli au rămas morți, mulți răniți și oastea bătută de răsculați. Pe însuși generalul Inklam l-au prins. În Spania ferbere mare pentru această înfrângere.

„Și noi suntem!“

Unul dintre popoarele țerii noastre, care mai puține semne de vieță dă și dădea acum de îndelungă vreme, sunt Rutenii, viță de Ruși, locuind în număr însemnat în părțile de Miază-Noapte—Răsărit a Ungariei. Grosul Rutenilor se află în Galiția, între granița noastră și a Rusiei. Despre Rutenii noștri mai ales, începuse lumea a zice că sunt un popor — mort!

Milleniul Maghiarilor are însă darul să învie, vezi, și morții! În zilele acestea în o foaie ruteană din Galiția, a apărut un protest contra milleniului unguresc, subscris de un număr mare de inteligență ruteană, și scris rutenește, unguerește și nemțește, dat la iveală ca protest în contra groaznicilor nedreptăți ce se fac Rutenilor din Ungaria prin Unguri. Protestul a apărut sub titlul: „Și noi suntem în Europa!“ și sună ca un glas puternic din afară ce strigă amenințător Ungurilor în ureche: Să nu uitați în lucrarea voastră de stîrpire a fraților noștri, că suntem și noi aci, la graniță, vecini, și când va fi vremea potrivită, o să vă cerem socoteala!

Cât sunt din toate părțile stropiți cu apă rece, și tot nu se desmetecesc! Când odată să vor desmeteci, să nu le fie numai prea târziu!

Limba română la postă.

În multe locuri posta maghiară merge peste măsură departe în purtarea ei respingătoare față de limbile nemaghiare cu care are a face. Este știut din ce se susțin postele, telegraful și trenurile în țeară: din crucerii adunați dela public pe timbre și taxe. Ear' cum publicul în această țeară, după chiar statisticele oficioase, este mai mult nemaghiar ca maghiar, firește și în venitele postelor și trenurilor se scurg mai mulți cruceri adunați dela nemaghiari! Și cu toate acestea în prea multe locuri nemaghiarul ce merge la postă și tren, e șicanat în chip urf și cu scărboasă îngâmfare de cutare hiți-fiți de oficiali mai ales tineri, dela postă, ce nu știu că se cade să se poarte frumos cu aceia, cari merg să verse cruceri în punga din care trăesc și ei. Limba română le scoate rău ochii la unii »hazafii« și e destul să fi scris românește numele cutărui oraș, ca să ai de furcă cu postarul.

Așa ni-se scrie, de pildă, din Oravița-română, că de curând un Român având să trimită bani, a scris pe mandat numele orașului românește și sub el și unguerește. Cassarul însă unde nu-mi începe să facă gură că de ce n'a scris numai unguerește, că așa trebuie, și a trebuit să fie omul bărbat ca să-l aducă la ordine pe prea înfocatul patriot și să-l facă să primească mandatul.

Facem luători aminte pe cetitorii noștri că acestea sunt numai svîrcoliri de-ale celor cu zgârciuri patriotice, dar' lucruri la cari ei ar fi îndreptățiți, nu sunt! Dacă cutare postar spune că nu știe ce-i aceea Orăștie ori Sibiu

ori Brașov, el numai se face prost, dar' știe, și e dator să primească ori-ce scrisoare recomandat ori mandat cu bani pe care vor fi scris numele orașului românește, fie și numai românește. Este o carte mare a comunelor tuturor din țeară, pe care o au și o cunosc toți la poste, și acolo sunt și românește toate satele și orașele, și cei dela poste le știu pe toate, ear' ce n'ar ști, află îndată în carte.

Noi avem drept să scriem, ear' ei au datorință să primească, fără să ne șicaneze, ori-ce scrisoare românească.

E drept că pe alocurea au cam uitat domnii românește. Dar' de ce? Din vina noastră, cari cei mai mulți suntem lasă-mese-te-las, și mergând la poste și la tren, cerem o marcă ori o cartă de corespondență ori un bilet, toți — unguerește, fie de frică, fie conduși de gândul smintit că ne șede bine să arătăm că știm și noi cere în limba lui Tuhutum, fie apoi că unii, vai de ei, se rușinează, dragă Doamne, a vorbi în public în această limbă valahă, de care »domnii« strîmbă din nas! Ei, așa fiind, cine-i de vină că slujbașii de poste și tren, deprinși de noi însine, încep a fi tot mai îndrăzneți, mai năvalnici și ne cer apoi ca noi să ne căciulim lor, nu ei nouă!

Înțelegeți odată, fraților, că e o rușine aceasta pentru noi, și că pe calea aceasta urmând, ne ducem noi însine limba la tot mai multă umilire, din care odată nici că vom mai putea-o apoi scoate.

Folosii-vă, drept aceea, și la poste și la telegraf și la tren, numai și numai de limba românească, atât în scris, cât și în vorbire, — sau cel mult, puneți pe adrese sub numele românesc și cel maghiar, dar' numirea românească afară să nu rămână!

Dacă unul și altul vă șicanează și vă face greutăți spunând că nu vă înțelege, ajutați-vă cum puteți și cum aflați pentru moment de bine, dar' totdeauna cereți cartea plângerilor (»Panaszkönyv«) care se află la fiecare postă și stație, și scrieți în ea, tot românește, neplăcerea ori paguba ce vi-s'a făcut prin încăpăținarea patriotică a cutărui prea mare »oroș«, și direcția va întreveni pentru îndreptarea răului!

Azi așa, mâne așa, dirjiți se vor îmblânzi pe încetul, șicanele se vor împușina și iubita noastră limbă va da înainte și se va simți mai puțin umilită de cătră câți buni și nebuni, decum azi se simțește!

Tricolorul nostru.

Earăși »viteji« gendarmărești. Le scoate ochii, nu altfel, frumosul tricolor, celor-ce cred că acest tricolor primejduiește viitorul viitorului »stat național«. Unde-l ved il prigonesc, și nu se gândesc că chiar prin asta ne învăță că mai tare să-l iubim, să ținem și să ne gândim la el. Și învățătura prinde. Azi până și copiii și copilele noastre știu aceasta și chiar de aceia poartă acest tricolor și îl țes și împletesc peste tot locul dăvadă și următoarea întemplantare ce ni-se împărtașește: În comuna Buceșu, (com. Hunedoara) în ziua de Sf. Petru 3 fetițe de Român purtând tricolor mergeau la s. biserică. Un sergent de gendarmi văzându-le s'a repezit (mare curagiul) la ele și le-a rupt tricolorul din piept, întrebându-le că cine le-a învățat să-l poarte? Copilele au răspuns că așa au voit dănele, neîndemnată de nimenia. Una avea și ciorapi împlețiți în tricolor și năcăjită a zis sergentului că să-i iee dară și ciorapii, că și aceia sunt în tricolor, să le desculțe și desbrace în drum! Firește n'a îndrăsnit s'o facă, ci a lăsat pe copile să meargă mai departe. Tot satul s'a încărbit de atâta răutate și ură arătată față de Români în chipul de mai sus. Copilele, firește, tocmai de aceea or să poarte și mai virtos mândrul tricolor, și vor fi urmate de altele.

Economul.

— Același lucru ni-se scrie din Leșnic. Fiicele dlui preot G. Popovici de acolo, d-șoarele Maria, Asinefta, Valeria, Lucreția și Aurelia, mergeau într'o zi, mai săptămânile acestea, pe stradă, purtând în păr și pe piept mici frunze tricolor. Doi gendarmi ce chiar treceau, le-au oprit locului luându-le la întrebări cum le chiamă, la ce li-s'a răspuns îndrăzneț și în batjocură: cum ne-au botezat! Gendarmii s'au aprins și au început a amenința copilele poruncindu-le să iee jos tricolorul, la ce d-șoara Victoria li-a răspuns să-i

arete porunca pe temeiul căreia le cer acest lucru, să le arete prin cine și de când e oprit a purta acest tricolor? Gendarmerii însă s'au purtat foarte — unguerește: s'au repezit și le-au rupt ei înșiși frunzele tricolor, cu puterea, ceea-ce a înscărbat pe toți câți au auzit de atâta vitejie, — dar' ca să fi putut înfrica pe copile ori ca prin asta să le fi înstrăinat de a mai purta mândrul tricolor românesc, nici vorbă! Din contră!

Da, ei ne arată ce trebuie să ne iubim noi mai mult, prin aceea că ne atacă ce trebuie să ne fie mai prețios, mai de fală!

Industria și comerț.

Veacuri dearindul străbunii nostri au fost legați de glie și osândiți ca afară de răsplata pentru munca lor, să nu aibă nimica. Deși chiar și în timpurile noastre, noi Români avem să ne luptăm cu multe greutăți, totuși puțină de a ne face munca mai roditoare ne este dată. Nu mai sunt împregiurările cari împreunau numai apăsarea cu umilința. Spiritul de întreprindere nu mai este înăbușit cum era odinioară. Ear' cursele cari ni-s'ar putea pune nu sunt susținute de legi. Puțină băgare de seamă și voe, și greutățile azi se pot și întimpina, se pot și înlătura. Conduși de astfel de credințe, ne-am cugetat cum am putea lărgi cercul de lucrare al muncitorilor nostri, însă așa, că rodul muncii ce avem în vedere, să fie mai îmbelșugat și cu timpul dintr'insul să guste cu folos toate păturile poporului, îndeosebi industriașii, la întărirea cărora este neapărată trebuință să lucrăm din toate puterile! Și așa am venit la credința, că munca poporului nostru, ca să nu mai poată sta legată numai de glie, ci să se întindă și pe terenul industrial cu isbânda dorită, să se facă oare-cum, ca neguțătoria premergându-i să vină industriei în ajutor. Avem începutul de industriași, avem de neguțători. Inse nu avem nici neguțători nici industriași destui, ca să țină cumpăna dreaptă între cei cu glia și cei cu industria și comerțul. Nu avem destui, încât folosul muncii să fie drept împărțit și pe alte terenuri, și să putem trage destul folos din acelea. De aceea ne-am hotărât să punem umărul, și să lucrăm într'acolo, ca și poporul nostru să ajungă odată să se bucure și el de rodirile cari le dă industria și comerțul. Spre sfârșitul acesta încă în anul acesta ne-am întovărășit mai mulți inși, formând o însoțire, care în Februarie a. c. și-a început lucrarea prin deschiderea unei neguțătorii de marfă colonială. Inse fiindcă întreprinderea s'a fost întemeiat pe sistemul Raiffeisen, ear' publicul român în felurite forme la felurite dați, a arătat că 'i-ar veni mai bine la socoteală, dacă întreprinderea ar fi strămutată în Asociațiune pe acții, în adunarea generală din 23 Maiu a. c. însoțirea a votat strămutarea ei în forma mai sus atinsă. Scopul ne este mai pre sus de formă, și nădăjdum că cu capitalul ce voim să-l adunăm, pe calea acțiunilor, îl vom și ajunge. Aceasta o zicem întemeiați pe experiențele din cele patru luni din urmă, cu toate-că greutățile, cari le-am avut, sunt și mari și multe. Scopul nostru este de a întemeia un isvor, nu numai de câștig material, ci și de a depinde și lăți între Români comerțul și industria.

In cele următoare punem sub ochii onoratului public un prospect, care arată și mai lămurit de ce e vorba, ce voim? Eată-l:

Prospect

pentru întemeierea unei societăți de consum pe acțiuni cu sediul în Sibiu, sub numirea: »Industriașul«.

1. Scopul societății este a procura și vinde pe lângă prețuri moderate articoli comerciali, a căror procurare și vindere va afla consiliul administrativ că e în folosul societății și al publicului cumpărător.

2. Societatea se înființează pe timp nedeterminat cu un capital de 50.000 fl., care se împărțește în 1000 acțiuni à 50 fl. v. a.

3. La subscriere, ca societatea să se poată înființa și să-și poată începe fără amânare multă, lucrarea, sunt a se plăti 20% din valoarea nominală a acțiunilor, adică după fiecare acțiune 15 fl., restul se va solvi după

provocările direcțiunii; (provocarea nu poate pretinde rate mai mari de 10%, nici în perioade mai scurte de 2 luni).

4. La subscriere fiecare subscriitor de acțiune, plătește 1 fl. ca contribuție la cheltuielile de fundare.

5. Membrii fondatori au dreptul de a alege prima direcțiune pe cei trei ani dintâi, conform legii comerciale §. 183.

6. In cas când s'ar subscrie mai multe acțiuni decât cum sunt proiectate, reducerea se va face în proporție cu numărul acțiunilor subscribe, despre ce acționarii vor fi încunoștințați. Pentru sumele incuse până la adunarea generală fondatorii garantează solidar.

7. Plătirile se fac până la 31 August a. c. la »Insoțirea industriașilor români« din Sibiu.

Terminul adunării de constituire se va publica prin ziare.

Prospectul s'a compus și exmis conform §. 150 din legea comercială.

Dat în Sibiu 1 Maiu 1896.

Comitetul fondator:

Nicolae Cristea, ases. cons., Sibiu; Ioan Viza, proprietar, Sibiu; Teodor Popescu, comerciant, Sibiu; Const. Dragoș, păpușar, Sibiu; Ioan Ganea, cojocar în Sibiu; Ioan Costin, preot și redactor în Sibiu; Nicolau Toma, proprietar, Făgăraș; Ioan Pop, tâmplar, Făgăraș; Ioan Gimbes, pielar, Făgăraș; Alexandru Aiser, comerciant, Făgăraș; Iosif Ciona, pielar, Făgăraș; Ioan Popescu, propr., Toplița; Dumitru Banci, farmacist Seliște; Stefan Oltean, mésar în Blaj; Stan Stefla, comerciant, Seliște; Mateiu Rădulescu, pantofar, Seliște; Ioan Țintea, cojocar, Seliște; Ioan Bucșan, pielar, Seliște; Simeon Simonetti, pantofar, Seliște; Nicolau Simtion, tipograf, Sibiu; Teodor Moldovan, cismar, Sibiu; Teodor Onișor, econom, Blaj.

Notar băteuș.

Oamenii acestia pun la probă îndelungă-răbdarea poporului nostru blând, prea blând!

Doi țerani din Vărmaga având de curând de lucru la notarul din Hărău, Bugyul Sándor, au fost chemați de notar în cancelarie, unde cu el era scriitorul seu și un alt Ungur din Hărău, și având pic pe țerani, a căutat pricină și a prins ceartă, și-a început a-i bate în chip păgân până s'a săturat, apoi i-a slobozit acasă. Unul dintre țerani și-a scos atestat dela medic și a dat în judecată pe micul tiran.

Dle vicșpan al comitatului! Ce zici la aceste dovezi de cultură millenară a zbirilor d-tale așezați în mijlocul poporului român fără voea lui? Voiți să ne cercați îndelunga răbdare? Să nu vă mirați dară, când veți auzi că s'a sfârșit și această îndelungă răbdare și poporul și-a făcut dreptate așa cum el își știe face! Noi nu vi-o dorim, dar' aflând că azi-mâne se va întâmpla ici-colea, nouă n'o să ni-se pară nefirească. Oamenii vostri îl împing și spre acest sfârșit!

NOUȚĂȚI

Abonenților nostri. Aducem la cunoștința domniilor abonenți, că acesta e cel din urmă număr ce se mai trimite celor-ce nu și-au plătit cel puțin restanța pe jumătatea întâie a anului, nici ni-au scris că doresc a avea foaia noastră și mai departe.

Școala română gr.-or. din Geoajul-dejos este amenințată, precum știm, cu închiderea de către inspectoratul regesc unguereș de școale din comitat, și anume pentru-că localul de școală ar fi ne mai corăspunzător trebuințelor. Ne-am arătat în Nr. 26 al »Revistei« durerea noastră cea mare și grigia ce ne-a cuprins la vestea de-a rămânea fără școală românească în Geoagiu, unde avem vre-o 400 familii române. Acum o rază de nădejde ne mai încălzește. În săptămâna trecută, precum aflăm dela d-nii preoți locali, fiind dl protopop Ivan în ceva treburi bisericești la Geoagiu, a adus și treaba cu școala în desbatere, și s'a hotărât și oamenii s'au învoit se repareze temeinic, în cel mai scurt timp, școala, pentru a înlătura temeiul pe care inspectoratul s'a pus, pentru închiderea ei.

Stăruim cu toată tăria și din toată inima și din partea noastră pe lângă poporul român din Geoagiu, se dee cu toții mână de ajutor

la ridicarea unei școale potrivite și vrednice de timpul în care trăim și de numărul mare al Românilor de acolo, jertfind ce li s'cere și cât e trebuința pentru ținerea unui învățător bun și calificat, care să le înalțe în scurtă vreme școala la locul ce i-se cuvine: de școală frunțasă chiar, între cele din jur. De vom fi nepăsători și nejerțitori pentru școalele noastre, perirea noastră din noi va fi! Și cine e păcătosul ce s'și vree perirea sa și a neamului seu? Să ne punem dar' pe lucru unde primejdia e aproape, precum e și în Geoagiu!

Starea sēmănăturilor în comitat e înfloritoare. Se nădăjduște mult și dela grâne și dela cucuruz. Viile deasemenea sunt încărcate din greu de struguri, cari făgăduesc o toamnă bogată cultivătorilor. Năcaz numai că în multe comune a început să se incube și pe la noi, holera viilor: »filoxera«.

Omor în Rădulești. Luni seara, în 8 Iulie, Gheara Ioachim mergea spre casă dela tatăl-său unde fusese la lucru în clacă, când pe neașteptate un reufăcător necunoscut până acum, eșindu-i în drum, l-a lovit cu ceva în cap, atât de greu, că nenorocitul a murit peste puțină vreme. Toți în comună s'au întristat de aceasta veste, căci ucisul era un om foarte de omenie.

Marele circ Sidoli din București, a fost poftit de către primăria orașului Buda-pesta se vie să dec și în Budapesta un șir de reprezentații, fiind milleniul și putând să aibă public mult. Directorul circuitului însă a respins îmbieciunea primăriei din Pesta, spunând că circuitul seu e »circ regal român« și nu poate da reprezentații în capitala Terii Ungurești câtă vreme Români sunt subjugați și nedreptățiți de Unguri!

Icoane sfinte reușite. Pictorul bisericesc I. Reumann din Orăștie, a fost însărcinat din partea comitetului parochial din Cebea, să facă vre-o 4 icoane sfinte pentru noua și frumoasa biserică de acolo. Săptămâna trecută a fost dl preot I. Furca însuși după icoane, și ne spune că e foarte mulțumit de felul cum numitul pictor a lucrat, pentru un preț foarte ieftin (80 fl. patru), icoanele.

Pușcă nouă. La armata comună (de linie) se va introduce o pușcă nouă, mai ușoară cu 1 kilogram ca cea de acum. Sistemul tot »Mannlicher«, dar' de calibru (lărgimea țevei) mai mică. Gloanțele vor fi firește și ele mai mici, și un soldat va purta nu numai 110 ca acum, ci 130 în 26 magazine. Incepând cu anul viitor, în tot anul se vor pregăti 15000 puști, până vor înlocui pe toate cele de acum. Cheltuielile acestei schimbări fac 100.000 fl.

Logodnă. Dl Dimitrie Popovici din Caransebeș, și-a încredințat de viitoare soție pe d-șoara Aurelia Petrovici din Dobra.

Țigancă omorită. La 17 Iunie n. făptuitori necunoscuți au omorât o țigancă în Petrila, și au aruncat-o moartă, în depărtare dela locuința sa.

Plug electric. După plugul cu vapor, știința înzestrează acum agricultura cu plugul electric (adecă dus cu puterea electricității, precum cel cu vapor e dus de puterea aburului). Un asemenea plug s'a inventat la Lipsca. Cu acest plug aratul unui hectar, la o adâncime de 30 centimetri costă numai 10 fl., pe când aratul cu abur costă 25 până la 30 fl., ear' cu boii 30 până la 35 fl. E încă de însămnat că pentru aratul pământului la adâncimea de 35 centimetri trebuiesc înjugate cel puțin 10 părechi de boi la un plug, și cu acest plug dus de electricitate, merge.

Schimbare de garnisoană. Bataillonul 1. din Reg. de inf 62, e strămutat din Orăștie. Plecând la manevre, nu se va mai reîntoarce, ci va merge la Murăș-Oșorhei. În locul lui va veni un bataillon din Reg. 82. Domnii oficeri ai bataillonului 1/62 arangează la 28 Iulie, seara, o festivitate de despărțire împreună cu joc, în hotelul »La două pistoale« din loc.

Petrecere de vară se va arangia de »Reuniunea pompierilor voluntari« din Seliște (l. Sibiu) Duminecă, în 14/26 Iulie 1896 în »Mailat«. Venitul curat este pentru fondul reuniunii.

Moarte. Doamna Ana Șarlea, veduvă protopopeasă gr.-cat. în Țapu (lângă Blaj), a petrecut la rudele sale în Balomir vre-o 2 săptămâni. Voind în 13 a l. c. a se întoarce acasă, a plecat cu o trăsură la gara Șibot, în drum însă spăriinduse caii de o adunare de oameni ce erau strinși la o nuntă, s'a răsturnat trăsura și numita doamnă a căzut și s'a lovit așa de greu, că după un chin de 6 oare a

incetat din viață. In 15 a l. c. a fost înmormântată în cimiterul bisericii gr.-cat. din Balomir, lăsând în jale pe vărul seu Ioan Balomiri, d-na Maria Balomiri căs. Zunea, Sofia Balomiri, George Balomiri și o mătușe a sa, care a purtat și grije de toate până la înmormântare. Fie-i țărina ușoară.

„Deputații nostri“ (dela 1895—1899) este titlu a unui volum drăgălaș de vre-o 320 pagine, apărut la Carol Müller în București, dându-ne o frumoasă icoană a dietei române. După prefață, care lămurește scopul cărții: de-a mări interesul publicului față de parlament și a ridica vaza acestuia, precum în alte țeri se face, urmează o scurtă istorie a parlamentarismului în România, apoi articli de lege despre funcționarea adunării deputaților, tabela articolilor din constituție, legea electorală română, regulamentul interior al adunării deputaților, pe urmă toți deputații din dieta de acum (174) cu date din viața lor și cu portretul. E o publicație foarte interesantă pentru cei-ce doresc a cunoaște felul de lucrare al parlamentului din regat. Publicația e făcută de dnii George Nicolescu și Albert Hermely. Costă 3 lei. După ea va urma alta: »Senatorii nostri«.

Un învețăcel de tipografie se primește îndată la »Minerva«, institut tipografic, societate pe acții în Orăștie. Cei cu cunoștință de limbi vor fi preferiți. Vârsta între 13—15 ani.

Cărți noue.

„Carte de rugăciuni“ pentru folosul și mângăierea fiecărui creștin, întocmită de Ierodiaconul Damaschin din sfânta mănăstire Sinaia, — a eșit de sub tipar zilele acestea la librăria I. Ciurcu în Brașov. Are multe chipuri în text și rugăciuni pentru tot felul de trebuințe. Cuprinde 22 coale 16° (350 pagine), tipărită cu litere latine, mari, cetețe.

Din **„Biblioteca pentru toți“**, cea mai prețioasă publicație literară în zilele noastre, apar neîntrerupt 3—4 numeri într'o lună. Eată cei mai noi:

Nrii 60, 65 și 66: »Manon Lescaut«, un mișcător roman în trei volume, de Abatele Prevost.

Nr. 61. »Trotoarul Bucureștilui«, mici lucrări cu spirit, icoane din viața de toate zilele a marilor orașe, de D. R. Rosetti.

Nr. 62. »Enoch Arden«, o superbă poemă de Tennyson, mare poet englez, frumos tradusă în versuri de H. Lecca.

Nrii 67, 68 și 69. »Universul și minunile«, un foarte folositor studiu asupra universului, formațiunea lumii și schimbările ei, apoi a tuturor celor din jurul lumii.

Nr. 70. »Legenda Țiganilor«, o hazlie lucrare în versuri despre Țigani, de P. Dulfru. Recomandăm cu stăruință tot ce apare în această prețioasă bibliotecă.

Se poate căpăta ori-care număr precum și ori-ce alte cărți, la librăria F. Schäser în Orăștie.

FEL DE FEL

Soț crud. Unui cismar din Dobrișin, i'a fugit de curând femeea, pentru-că se purta foarte grob cu ea. Și-a luat casă singură și s'a băgat servitoare în o fabrică de tutun. Luni, în săptămâna trecută, mergând spre fabrică, s'a băgat la o cunoscută a sa, ce locuia în acea parte, — dar' soțul ei bestial a pândit-o, și văzând unde merge, s'a repezit după ea cu un furcoiu de fer, și turbat a lovit-o de vre-o 4 ori în cap cât nenorocita a căzut îndată moartă! Sălbaticul cismar a fost prins și închis.

== Aș avea mare plăcere să fiu nevasta generalului acestuia.

— Dar' taci, tu, nu vezi cât e de urt și bătrân?

— Da, dar' are adjutanți tineri și frumoși...

POSTA REDACȚIEI.

D-Sale I. Ț. în Seliște. Il trimitem și pe adresa domniei-tale.

D-lui Schiopu în S. B. Nu înțelegem cum s'și adresăm numai pe »N. N.« în C. De unde să știe postarul cine e N. N.? Scrie-ne adresa ce vrei s'o ai, lămurit, și 'ți-o facem.

D-lui I. R. în S. In numărul viitor.
D-Sale S. S. în M. Ai scrisoare la postă.
D-lui V. S. în Văcău. N'am primit nuvela da care întrebă.

Pentru redacție responsabil: Ioan M. Corvin.

Din public

(Pentru cele publicate în rubrica aceasta, redacția nu primește răspunderea).

„Dovezile“ dlui Aurel C. Popovici.

În »Epistolă deschisă către dl Aurel C. Popoviciu« am cerut dela el dovezi că într-adevăr a luat parte dl Augustin Muntean la pretinsa consfătuire a »trădătorilor«? Și am cerut cu acea comitivă, că până nu va produce probele, este afirmarea lui o calumnie și el calumniator, pe care nimenea nu-l poate considera de om cinstit; — după terminologia lui ar fi trebuit să-i zic: mișel, mojić, pezevenchiu, măgar etc. etc., dară credeam pe deoparte că terminii aceștia vor ofensa bunul gust al cetitorilor, de altă parte n'am aflat de bine să fiu față de el — de tot sincer, la prima întâlnire. E lucru curios, că »mântuitorul românismului« (?) e așa de »greu la cap« (vorbele lui) că n'a înțeles, că numai din aceste două considerațiuni nu l-am apostrofat așa precum se vede că ar fi meritat. *Se vede*, zic, pentru-că n'ai produs, dle Popovici, că n'ai putut produce, dovezi, și ai pășit în public cu o astfel de afirmare într-o formă așa de pozitivă, fără să ai cea mai mică dovadă, și pentru-că cutezi a ignora și a desprețui declarațiunile unor d-ni cinstiți produse de mine ca dovezi contra minciunilor d-tale. — Ori crezi d-ta, că dl Brote, ori dl Muntean, ori dl B. Pop, și ceilalți d-ni, n'ar avea bărbăția să-și recunoască faptul ce le atribui? Crezi că toată lumea mințește, numai d-ta vorbești adevărul? Crezi doar' prea-cinstite (?) că ești un cap încoronat, pe care nimenea nu e competent (!) a-l lua la răspundere, pentru calumniile mincinoase ce și-a permis? Crezi, că e »mișelie« a pretinde dela d-ta să dovedești ce ai afirmat? Ei bine, dle Aurel C. Popovici, ce fință crezi că ești d-ta? Permite-mi să te reduc la valoarea adevărată: ești un om cu studiul neisprăvit, care fără muncă reală trăește

din — francii nevestei sale... Frumoasă (?) poziție, nu-i vorbă, dară nu te îndreptățește nici decât ca să fii așa impertinent.

Insușirile d-tale le posedă un adevărat »fanfaron«, ca d-ta; — dacă știi ce va să zică fanfaron, că din răspunsul d-tale apare că nu știi, pentru-că l'ai aplicat nepotrivit.

Ceea-ce afirmi d-ta, că: în articoliile scriși în »Tribuna« ai făcut »politică« și n'ai avut de-a face cu onoarea personală a dlui Augustin Muntean, este o probă eclatantă, că d-ta nu știi, că ce va să zică cuvântul »politică«. Este aceea »facere de politică« că tradezi în public consfătuirile confidențiale și intime ce ai avut d-ta cu d-nii Brote și Slavici, ori-ce afirmi că a avut denșii fără d-ta? Ce ai făcut d-ta este numai *desvelirea unui fapt* — dacă e adevărat — dar' nu e — politică! A »face politică« înseamnă: a căuta mijloace potrivite să ajungi la locul propus. Ai căutat d-ta în »Desvelirile« d-tale după astfel de mijloace? Ai dat națiunii vre-un sfat bun, ori fie chiar și rău, ce are să se ajungă scopul? Prin urmare politică națională n'ai făcut. Ai căutat însă și ai aflat mijlocul să-ți ajungi scopul d-tale personal: să-ți faci reclam, să vorbească obștea românească despre d-ta ca despre un mântuitor al cauzei! Fanfaron=Reclammeister... Un om pățimaș, guraliv cum te recomanzi în răspunsul d-tale, nici nu poate face politică cu rezultate. Apoi afirmarea, că cineva s'a angajat de agent în serviciul adversarului: absolut nu e o afirmare care ar cuprinde în sine politică; această afirmare e dejositoare și prin urmare *vățemătoare pentru persoana despre care se afirmă*; deci cu drept am pretins *să-ți dovedești afirmarea!*

Aceste sunt adevăruri cari d-ta, dle A. C. Popovici, cu mofturi îngâmfate și efluxuri de ale grandomaniei de care săturat este prostul și neobiectivul răspuns al d-tale, nici când nu le vei putea răsturna! Astfiet toate apucăturile sofistice și ținuta d-tale îngâmfată și proastă

de tot, n'au alt scop decât a masca perplexitatea în care ai ajuns *neavând probe*, cu cari să-ți speli timbrul de calumniator miserabil, care singur 'ți-l'ai imprimat în frunte neproducând dovezile preținse.

Îți zic și acum: dacă ai probe, afaiă cu ele, și atunci ești om cinstit, și il voiu condamna pe fratele meu; pentru-că eu nu cunosc cult de persoane. Dară până când nu dovedești, rămâi un calumniator mincinos și preafrește și — »mișel«.

În fine, dle fanfaroane, să mă ocup nițel și cu frasele finale ale elocuentului (d-ta ai zice: obraznicului) d-tale răspuns, care sună așa: »... glasul măgarului nu se aude la ceruri« și: »... cât timp hotarul te împedecă a-i administra o lecție sunătoare pe obraz«.

Că d-ta nu ești »cer« și eu nu-s »măgar«, așa cred că ar fi ridicul a demonstra, prin urmare ai mințit dublu, ba se manifestează în fraza aceasta și un simptom regretabil de grandomanie, un fel de nărozie, care dacă se va desvolta, va ajunge zile triste biata națiune română, căci »mântuitorul« ei va fi escortat în — balamucl! Deci fii bun pentru D-zeu nu-ți ești din sărite! A doua fraasă, cea cu »lecții sunătoare« e caracteristică foarte. Va să zică prin astfel de »lecții« ai dori să-ți reparezi onoarea, dar' te reține »hotarul«, mai bine zis frica de prinsoare — și așa-ți lași biata onoare nereparată. Îți e mai scumpă libertatea decât onoarea! Frumoase principii! Dar' și de altfel astfel de exerciții de »lecții sunătoare«, numai pentru cociși beți sunt moduri de aplanare!

Orăștie, la 25 Iulie 1896.

Dr. Aurel Muntean,
advocat.

LOTERIE.

Tragera din 18 Iulie st. n.

Budapesta:	28	24	35	18	7
------------	----	----	----	----	---

Tragera din 11 Iulie st. n.

Timișoara:	87	6	48	26	80
------------	----	---	----	----	----

Tragera din 22 Iulie st. n.

Sibiiu:	52	72	67	20	73
---------	----	----	----	----	----

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 14—20 Iulie st. v.

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum.	14 Apost. Achila	26 Ana
Luni	15 SS. M. Chiril și Iul.	27 Pantaleon
Marti	16 S. Muc. Atinogen	28 Inocențiu
Merc.	17 † M. Marina	29 Marta
Joi	18 M. Iachint și Emil	30 Avdon
Vineri	19 Cuv. Macrina	31 Ignat L.
Sămb.	20 † S. Proroc. Ilie	1 Aug. Petru

Dum. a 9-a după Ros., gl. 8, sft. 9.

108 (408) 2—3
Haszonbéri hirdetés.

Báró Szentkereszty Györgynének Hunyadmegyében **Bokaji tagosított birtoka, 1896. október 1-től több** egymásután következő évre haszonbérbe kiadó. Kivánatra kimerítő felvilágosító-sokat ad: Báró Szentkereszty György, posta és vasuti állomás: **Hosszuaszón**, Kisküküllő megye. —

„DETUNATA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII
Sediul: BUCIUM, p. u. ABRUD (Abrudbánya).

93 (409) întemeiată în 1895. 7—15

Capital de acții: florini 30.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 6% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

Sacii se primesc îndărăpt numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui Rudolf Kaess. 63 (410) 35—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie**, spre vânzare:

Făină de pâne și aluaturi

În totdeauna **proaspătă, excelentă și ieftină**, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76

75 Kilo

70 Kilo

Sacii se rescumpără cu 20 cr.

Esceleta apă minerală **VENUS** pentru vinuri.

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui IOAN I. VULCU 92 (411) 10—
(Piața-mare) — în Orăștie — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui *Ioan I. Vulcu*, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de *băcănie* și *ferărie*. Și anume: Mărfuri de

BĂCĂNIE:

Făină de toți numerii; zahăr, orz, urez, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate. Marfă totdeauna proaspătă și bună.

Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra felurilor soiuri de

FERĂRIE

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

Feruri de plug, sape, arșauă, și altele, de cele mai noue și practice.	Fireze, mai late și mai înguste, săcuri, topoare, și alte unelte pentru lemnărit.
Coase din Styria, sistem nou și bun! Se dau pe garanție! Dacă nu corăspund, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aci se pot căpeta cule pentru ascuțit, de cele mai bune.	Oțel și fer, drugi de fer și pante, etc. și tot felul de articli și unelte trebuincioase la economie, acasă și în câmp!
Lanțuri de tot felul, de fer și drot	Vase emailate și de fer, căldări, frigări etc.
Cuie de drot, pentru șindilă, potcoave, și altele.	Lampe, mari și mici, lumini, petrolu, etc.

Negustorilor în mie de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

Rum, Cognac, Liquer-uri etc.